

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 235

van **ROOSMARIJN BECKERS**

datum: 3 december 2020

---

aan **BEN WEYTS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, SPORT, DIERENWELZIJN EN VLAAMSE RAND

Leerlingen in thuisonderwijs - Terugkeer naar het reguliere onderwijs

Het thuisonderwijs kent steeds meer succes in Vlaanderen. Het afstandsonderwijs tijdens de coronalockdown in het voorjaar heeft veel ouders ervan overtuigd dat zelf lesgeven aan hun kinderen best aangenaam is. Het aantal leerlingen dat dit schooljaar in het thuisonderwijs ingeschreven is, stijgt dan ook. Vorig schooljaar kozen 1122 leerlingen voor individueel thuisonderwijs, dit schooljaar zijn dat er 1488, goed voor een stijging van 33 procent. Deze stijgende tendens doet zich al een aantal schooljaren voor.

In antwoord op mijn vraag om uitleg van 22 oktober 2020 over dat onderwerp^[1] gaf de minister aan dat dit schooljaar op het moment van de desbetreffende behandeling in commissie er al voor zeventien leerlingen een annulering is gekomen van de aanvraag van thuisonderwijs. Algemeen wordt aangenomen dat veel jongeren die op een bepaald moment thuisonderwijs genieten, na verloop van tijd opnieuw in het reguliere onderwijs stromen, zeker naarmate de leerling ouder wordt en/of de leerstof complexer wordt. Indien er dit jaar een stijging is in de cijfers wegens de coronacrisis en de opgedane ervaringen tijdens de scholenlockdown, valt te vermoeden dat veel meer ouders ook op hun stappen zullen terugkeren zodra ze merken dat thuisonderwijs nog iets anders is dan afstandsonderwijs tijdens een scholenlockdown, omdat alle ondersteuning dan wegvalt. Katrien Roos, de voorzitter van de Vereniging voor Huisonderwijzers Vlaanderen, stelde al dat mensen die bijvoorbeeld hun kind thuishouden uit onvrede met bepaalde (corona)maatregelen op school, het thuisonderwijs vermoedelijk niet lang zullen volhouden.

1. Hoeveel leerlingen maakten de voorbije vijf schooljaren de overstap van het thuisonderwijs naar het regulier onderwijs?
2. Bij hoeveel van die leerlingen was de periode waarin ze thuisonderwijs genoten van geringe duur, zijnde maximum twee schooljaren?
3. Bij hoeveel van die leerlingen was de periode waarin ze thuisonderwijs genoten van korte duur, zijnde maximum één schooljaar?
4. Welke leeftijd hebben leerlingen die terugstromen naar het regulier onderwijs meestal?
5. Zien we in de cijfers dat de overgang van het lager naar het secundair onderwijs een grote drempel vormt voor veel ouders om nog thuisonderwijs te geven en dat er dus op dat moment in de studievoortgang van leerlingen procentueel het meeste kinderen terugstromen?
6. Hoe interpreteert de minister die cijfers?

7. De minister stelde in zijn antwoord op mijn vraag om uitleg ook dat de cijfers met betrekking tot thuisonderwijs niet toelaten om uitspraken te doen over de perceptie van ouders die voor thuisonderwijs kiezen.

Zou het opzetten van een enquête aangaande de redenen waarom ouders voor hun kind voor thuisonderwijs kiezen een mogelijkheid zijn om dat fenomeen beter in kaart te brengen? Of is daarvoor het aantal te gering om mee te nemen als onderwijsbeleidsondersteunend onderzoek?

[1] Vraag om uitleg 167 (2020-2021):
<https://www.vlaamsparlement.be/commissies/commissievergaderingen/1432635/verslag/1437723>

BEN WEYTS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, SPORT, DIERENWELZIJN EN VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 235 van 3 december 2020

van **ROOSMARIJN BECKERS**

1-6. Ik zal de vragen 1 tot en met 6 samen beantwoorden. Aan het beantwoorden van deze schriftelijke vraag ging een gegevensontsluiting vooraf. Het Agentschap voor Onderwijsdiensten (AGODI) raadpleegde op 10/12/2020 de AGODI-databanken.

In de bijlage vindt de Vlaams volksvertegenwoordiger voor de voorbije vijf schooljaren het aantal leerlingen dat een verklaring indiende voor het volgen van individueel huisonderwijs. Zoals gevraagd splitst het Agentschap de gegevens op per leeftijd. De tabel vermeldt bovendien hoeveel van deze leerlingen het daaropvolgende schooljaar zich inschreef in een school gefinancierd of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap. Hiervoor gebruikt AGODI het fotomoment op de eerste schooldag van de maand februari.

In diezelfde bijlage, maar dan op het tweede tabblad, wordt ook aangegeven hoeveel van de leerlingen individueel huisonderwijs die de overstap naar het reguliere onderwijs maakten, maximum één schooljaar individueel huisonderwijs volgden en hoeveel maximum twee schooljaren individueel huisonderwijs volgden.

Aangezien de schoolse vordering van de leerlingen niet valt af te leiden uit de cijfers, kan ik deelvragen 5 en 6 niet beantwoorden. Uit de cijfers valt niet af te leiden dat er een specifieke leeftijd is waarop er een overloop is naar het reguliere onderwijs. De cijfers zijn daarvoor te variabel per leeftijd en per schooljaar. De groepen van kinderen zijn ook te klein om er sluitende conclusies aan te kunnen verbinden.

Leerplichtigen die huisonderwijs volgen, horen op bepaalde tijdstippen examen af te leggen en een getuigschrift te behalen om nadien nog huisonderwijs te mogen volgen. Zo moet een kind ten laatste in het schooljaar waarin het vóór 1 januari 13 jaar wordt, het getuigschrift basisonderwijs en in het schooljaar waarin het vóór 1 januari 16 jaar wordt, minstens een getuigschrift van de 1ste graad secundair onderwijs behalen.

7. Voor het antwoord op vraag 7 verwijs ik graag naar het antwoord dat ik heb gegeven op vraag om uitleg nr. 167 die op 22 oktober 2020 werd behandeld in het Vlaamse Parlement. Ik ben niet van plan een bevraging op te zetten voor ouders die voor huisonderwijs kiezen. Het gaat om een groep van 1488 mensen die op vrijwillige basis zouden moeten meewerken aan een bevraging. Ik betwijfel dan ook dat een bevraging wetenschappelijk relevante informatie zal opleveren.

BIJLAGE

[Overzicht](#)